

‘ARBEIDSRECHT IS KORTEBAAN RACEN’

TEKST / ERIK JAN BOLSIUS BEELD / JEAN-PIERRE JANS

Arbeidsrechtadvocate Florence van Rossum richt zich op Franse bedrijven in Nederland. Die niche bedient ze vanuit een netwerk van advocaten. ‘Eenpitter heeft een slechte connotatie.’

Een frisse neus haal je per definitie buiten, maar Florence van Rossum (56) wil toch echt even haar ‘kantoor’ laten zien, voordat ze de Amsterdamse Vijzelstraat in stapt. Ze huurt er een flexibele werkplek in het gebouw van Spaces, wereldwijd verhuurder van dit soort kantoren. Als lid van de businessclub kan Van Rossum ook in Londen, Parijs en andere wereldsteden werken. Ze heeft er geen secretaresse of eigen kamer, evenmin een afgesloten dossierkast. ‘Dat is allemaal overbodige ballast. Ik werk papierloos en ben twee jaar geleden begonnen met werken in de *cloud*. De NOvA is hier geweest voor controle en heeft het goedgekeurd. Als je maar een

postadres hebt, een plek om mensen te ontvangen en de zaken verder op orde hebt. Ik zit hier dagelijks, maar kom ook bij klanten en werk regelmatig thuis. Waarom zou ik een duur kantoor huren, terwijl ik net als de meeste advocaten de helft van de tijd niet op kantoor ben?’

Eenmaal buiten wandelt Van Rossum naar Maison Descartes, waar tot voor kort het Franse consulaat zat en het *Institut Français*. ‘Mijn moeder is Française, en had hier haar eerste baan voor zij hoogleraar Frans werd aan de UvA.’ Haar Franse roots heeft Van Rossum, sinds ze voor zichzelf begon in 1994, in haar werk verweven. Als advocate arbeidsrecht richt ze zich met name op

Franse bedrijven met vestigingen in Nederland.

De naam, Van Rossum Guyon, suggereert een groot kantoor, maar ze is zelfstandig. Fel: ‘Ik werk in een netwerk, waarom kunnen mensen niet accepteren dat dat net zoveel waard is als die zogenaamde maatschap, alsof die zo heilig is! Het is een netwerk van advocaten met hun eigen specialisme, die hoge kwaliteit leveren. Guyon is de familienaam van mijn moeder, die laat direct de link met Frankrijk zien. Ik zag onlangs een mooie uitdrukking die typeert wat ik doe: “Working apart together”. Ik werk samen met andere Frans-Nederlandse advocaten in ons netwerk *Le Gap (Groupe Avocats Pays-Bas, red.)* en zit in het bestuur van de Franse KvK. Voor jurisprudentie-overleg sluit ik wekelijks aan bij arbeidsrechtsspecialisten van Vestius Advocaten en ook bij Spaces werk ik met een aantal andere advocaten.’ Van Rossum heeft de dubbele nationaliteit, maar zegt niet te adviseren over het Franse recht. ‘Ik adviseer in het Frans over het Nederlandse arbeidsrecht. Er zijn vierhonderd vestigingen van Franse multinationals hier, genoeg markt voor mij.’ Ze beschrijft een zaak van een

Wie is Florence van Rossum?

- 1994-heden: Advocatenkantoor Van Rossum Guyon, oprichter netwerk ‘le Gap’, lid VAAN
- 1988-1994: Advocaat bij Stibbe
- Gescheiden, één kind

‘We beginnen met iets boven wat we willen bereiken, doen handjeklap en komen er al vrij snel uit’

Franse manager, ‘echt een Fransman oude stijl’, die direct toen hij hier aantrad een conflict kreeg. ‘Hij was niet gewend aan het ‘ja maar’ van zijn Nederlandse personeel, dat vaker dan hem lief was de discussie aanging. Ik heb hem geleerd hoe hij daarmee om moet gaan. Dan ben ik ook een beetje psycholoog en hr-adviseur, maar dat maakt het werk juist zo leuk!’

Van Rossum adviseert vaak over ontslag van werknemers. ‘Het gaat om de manier waarop je dat doet. Je kunt iemand netjes ontslaan door diegene correct te bejegenen. Dat geldt ook voor de onderhandelingen, je moet niet voor een dubbeletje op de eerste rang willen zitten. Fransen zijn heel principieel en gaan de onderhandelingen in met de stelling dat iemand geen cent krijgt. In Nederland zijn we uit op een compromis. We beginnen met iets boven wat we willen berei-

ken, doen handjeklap en komen er al vrij snel uit.’

In het begin van haar carrière werkte Van Rossum zes jaar bij Stibbe. Ze zou worden voorgedragen voor de maatschap, in 1994, maar besloot voor zichzelf te beginnen. ‘Iedereen dacht dat ik gek was geworden, maar eigenlijk had ik het wel gezien. Ik heb er veel geleerd, maar zag mezelf niet een leven lang daar.’ Ze heeft er geen spijt van gekregen, zegt ze. ‘Ik heb veel vaste cliënten die steeds bij me terugkomen, het is heel leuk om voor ze te werken. Ik snap ze, weet wat ze willen, kan snel schakelen. Arbeidsrecht is kortebaar racen, je lost in een paar weken of hooguit maanden echt iets op. Je bestudeert het vraagstuk, adviseert, onderhandelt, schikt, klaar. Ja, ik ben in letterlijke zin een eenpitter, maar die term heeft een vreselijke connotatie. Ik werk nog steeds voor multinationals.’ Ook een

zelfstandig advocaat kan continuïteit leveren voor zulke opdrachtgevers, stelt ze. ‘Ik hoor die kritiek vaker. Het irriteert me dat mensen naar de zwakke plekken zoeken in mijn manier van werken, alleen omdat het anders is. Vorig jaar was ik wat langer ziek en toen heeft een collega voor me waargenomen.’

Na een wandeling over de grachten wil Van Rossum naar het Amsterdam Museum, voor een foto bij een schilderij over de aankomst van Napoleon in Amsterdam. ‘Napoleon heeft er in de negentiende eeuw voor gezorgd dat de bestaande gebruiken in de wet werden neergelegd. Die *Code civil* heeft hij ook in Nederland ingevoerd en dat was een enorme verbetering. Ik heb de restauratie van de twee magistraten op het schilderij gefinancierd. Voor mij komt in dit schilderij alles wat ik met Frankrijk en Nederland heb samen.’